

384.  
wõit furnu<sup>st</sup> händi kinni  
panna, et ma enna<sup>st</sup> jelle  
est hõida mõistan<sup>st</sup>, "See on  
kerge asi", wõtas herre, kui  
wasaru jala kannaga kolm  
aoria wasta hõida liinase,  
ning ise jalg juuris oetuse:  
"Singu sein - nü palge aastat  
nui lohetse. Kui nad  
furnu<sup>st</sup> aada jõe jivad, Riisi  
herre:", Hans, kui sinu  
händi on, "Mulle obgi weel  
fagu<sup>st</sup>." Kuid nuttus herre  
tõla oma händi juurde, läks  
ise enna<sup>st</sup> sisse, ning mõis reis  
Kantse järele tulla, Hans  
aga toi wasaru jala  
kannaga wasta panna,  
ning ütles, "Singu sein  
juttu aastat. Kuid alles jai

385.  
herre petus<sup>st</sup> jani, ning  
ütles wihaga; "Siis järele, ole  
ma jela ette tead<sup>st</sup> nui, mino  
ole sinu juba ammu  
ära Riigis tanu. Kuid  
läks Hans<sup>st</sup> wõit, kui proua  
jela kuulis, mis Hans  
teinud, tegi ta Hans<sup>st</sup> wõit<sup>st</sup> järele.  
Teits me aasta perast<sup>st</sup> läks  
Hans<sup>st</sup> linna raimi<sup>st</sup> ootama.  
Linna<sup>st</sup> tegeu tulle järele  
ühle<sup>st</sup> linna<sup>st</sup> õijes. Ta  
tegi tule<sup>st</sup> maha, riis<sup>st</sup> jeta  
enesele raimi, ning wakis  
maga ma heita, jõi<sup>st</sup> tule  
aga herre sinna, se<sup>st</sup> nui  
õitema<sup>st</sup> juttu aastat<sup>st</sup> läks.  
Ta wäskis Kantse enesele  
raimi<sup>st</sup> riis<sup>st</sup> jeta<sup>st</sup> enese  
warra<sup>st</sup> tunas